

ستاره سینمای بالیوود درگذشت

● «عرفان خان»، بازیگر سرشناس بالیوود و سینمای بین‌الملل در ۵۳ سالگی و به دلیل عفونت روده در بیمارستانی در شهر بمبئی درگذشت. به گزارش گاردین، «عرفان خان» که در فیلم برنده اسکار «میلیون‌راغه‌نشین» و در چندین فیلم موفق خارجی از جمله «زندگی بی» و «دنیای ژوراسیک» نقش آفرینی کرده است، پیش از این و در ماه مارس ۲۰۱۸ مبتلا به تومورنوروتدوکرین شد، اما پس از اقدامات درمانی گسترده بهبود یافت و در فیلم هندی «مدیوم انگلیسی» به‌عنوان آخرین فیلم مهم خود بازی کرد، اما اکران این فیلم، در ماه مارس به سبب شیوع ویروس کرونا متوقف شد. او در سینمای بین‌الملل بیشتر برای بازی در نقش بازیس پلیس در فیلم برنده اسکار «میلیون‌راغه‌نشین»، به کارگردانی «دنی بویل» شناخته می‌شود. «عرفان خان» در سال ۱۹۶۶ و در شهر جیپور هند متولد شد و پس از شکست در تبدیل‌شدن به یک بازیکن «کرکت» به مدرسه تئاتر رفت و رفته‌رفته تلاش کرد جایگاهی برای خود در صنعت سینما ایجاد کند، گرچه ابتدا تنها نقش کوچکی در فیلم «سلام بمبئی»، ساخته «میرا نیر» در سال ۱۹۸۸ داشت. او در ادامه تنها توانست در سریال‌های تلویزیونی نه‌چندان مهمی نقش آفرینی کند، اما اولین حضور مهم سینمایی او در سال ۲۰۰۲ و در فیلم «جنگجو»، نخستین فیلم بلند «آسیف کاپادیا»، کارگردان انگلیسی‌تاشناس آن‌سال‌ها رقم خورد. فیلم «جنگجو» در جشنواره معتبر سن‌سباستین اسپانیا پذیرفته شد و توانست جایزه بهترین فیلم انگلیسی‌ا را در جوایز بقا از آن خود کند. «عرفان خان» پس از این فیلم به جریان اصلی سینمای هند راه یافت و در نقش‌های پلیس و قهرور زیادی بازی کرد. او هم‌زمان با بالیوود در سینمای انگلیسی‌زبان نیز حضور موفقی داشت و در فیلم «قلب قدرتمند»، ساخته «مایکل وینترباتم» در نقش رئیس پلیس بازی کرد و در فیلم موفق «میلیون‌راغه‌نشین» از «دنی بویل» نیز دوباره در نقش کارآگاه بازی کرد و این فیلم در نهایت موفق به کسب هشت جایزه اسکار شد.

انتشار «شور عاشقانه»

● **گروه هنر:** دومین اجرای خانگی ارکستر ملی ایران در دسترس هنردوستان قرار گرفت. به گزارش روابط عمومی و امور بین‌الملل بنیاد رودکی، این بنیاد با قدردانی از حافظان سلامت کشور، اجرای خانگی ارکستر ملی ایران از قطعه «شور عاشقانه» را تقدیم هنردوستان کرد. شور عاشقانه اثر ماندگار مرتضی‌نی‌داوود، با شعری از فریدون مشیری است که توسط فریدون شهبازیان برای ارکستر تنظیم شده است. وحید تاج، خواننده این اجرای خانگی است. نوازندگان این قطعه، ویولن یک مازیار ظهیرالدینی (کسرت مایستر)، رابین نورانی و بهراد سوخیان و ویولن دو سانوا عنذلیبی، آرش جامع و علیرضا خلیج اسماعیلی هستند. در این اجرا هومن تابکی، همایون هاشمزاده، پیمان ابوالحسنی، امیرحسین طائی کار نوازندگی ویولا و محمدحسین غریبی، ارسلان علیزاده و مسعود فیروزی نواز نوازندگی ویولنسل را بر عهده دارند. محمدهادی اسماعیلی نوازنده کنترباس است و سه نوازنده تار این قطعه مسیح تجویدلاری، صبا طبعی و مسعود آذین هستند. در این قطعه نوازندگی سنتور را علی عابدین و قانون را مژگان حسینی بر عهده دارند و پوریا شیوافرد نوازنده نی است. پیش از این هم بنیاد رودکی، اجرای خانگی ارکستر ملی ایران از قطعه «سبکبال» اثر استاد حسین دهلوی را با شعار «در خانه می‌مانیم تا زودتر روی صحنه برویم»، در فضای مجازی منتشر کرده بود که این اجرا بازتاب گسترده‌ای در سطح ملی و بین‌المللی داشت.

گروه هنر: طرح «سینما-ماشین» برای اولین‌بار پس از انقلاب در جمعه همین هفته با فیلم سینمایی «خروج» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا در دو سانس ۲۱ و ۲۳:۳۰ در پارکینگ شماره ۳ برج میلاد تهران برگزار خواهد شد.

پس از شیوع ویروس کرونا و لغو تمامی فعالیت‌های فرهنگی و درپی آن تعطیلی سینماها، موجب شد که ابراهیم حاتمی‌کیا تصمیم به اکران فیلمش به صورت آنلاین در شبکه نمایش خانگی پیش از اکران سینمایی بگیرد. فیلم «خروج» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا که از یکشنبه ۲۴ فروردین ۱۳۹۹ به صورت آنلاین ازطریق شبکه‌های اینترنتی پخش شده، اولین فیلم در تاریخ سینمای ایران محسوب می‌شود که عوامل آن قبل از اکران سینما، اقدام به پخش نسخه اینترنتی آن کرده‌اند و حال پس از یک‌بار ساختارشکنی، این‌بار ابراهیم حاتمی‌کیا اقدام به نمایش فیلمش در سینما-ماشین کرده است.

سینما-ماشین از جمعه همین هفته مورخ ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۹ به مدت یک هفته و تنها در دو سانس ۲۱ و ۲۳:۳۰ در پارکینگ شماره ۳ برج میلاد تهران اجرا خواهد شد و اولین فیلمی که برای اکران در سینما- ماشین پیش قدم شده است، فیلم «خروج» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا است. این طرح با حضور حدود ۱۶۰ ماشین در هر سانس که محل قرارگیری آنها با خط‌کشی مشخص شده اجرا می‌شود، شایان ذکر است طبق دستورالعمل اجرای این طرح در هر خودرو حداکثر دو نفر امکان تماشای فیلم را خواهند داشت. طرح سینمایی «سینما- ماشین» با مشارکت سازمان هنری رسانه‌ای اوج و مؤسسه سینمایی نورتایان، برای اولین‌بار در کشور پس از انقلاب با نمایش فیلم سینمایی «خروج»، تازه‌ترین اثر ابراهیم حاتمی‌کیا آغاز خواهد شد و به گفته برگزارکنندگان این طرح سینمایی، برنامه «سینما- ماشین» تحت تدابیر بهداشتی و با مجوز و موافقت ستاد ملی مقابله با بیماری کرونا برگزار می‌شود. با انتشار خبر «سینما- ماشین» فرزاد مؤتمن، کارگردان سینما، مطلبی در صفحه شخصی خود در فیس‌بوک منتشر کرد که خواندن آن خالی از لطف نیست: «چنان‌ا در تبلیغات‌شان آورده‌اند «برای اولین‌بار»، «سینما- ماشین» که یک لحظه فکر می‌کنی حضرات اختراعی کرده‌اند اما خط اول تبلیغ را که می‌خوانی متوجه می‌شوی منظورشان

همان «درايو اين سينما» {Drive-in Cinema} است. ديده‌اند يا خوانده‌اند که در روزهای اخير با تعطيلي سينماها و رستوران‌ها در بسياری از کشورها به دليل گسترش بيماری کووید۱۹، بعضی از رستوران‌های بزرگ پارکينگ‌های خود را به «درايو اين سينما» تبديل کرده‌اند، گفته‌اند که خوب ما هم بکنيم، اما تجربه تاريخی نشان می‌دهد که دراويين‌ها، راه صحيح فيلم‌ديدن نبودند و از دهه ۸۰ به بعد عملا تعطيل شدند و زمين‌هايشان برای ساخت مجتمع‌های تجاری مورد استفاده قرار گرفتند.

ايدۀ ساخت دراويين از اوایل دهه ۳۰ در آمریکا، برای استفاده آن دسته از تماشاگرانی شکل گرفت که نمی‌توانستند خودشان را منضبط کنند که بر صندلی تنگ سالن سينما و نزديک به شخص ديگری بنشينند. (درواقع هم‌زمان با تعطيلي دراويين‌ها، از نیمه دوم دهه ۷۰، ساخت سينه‌پلکس‌ها، صندلی‌های پهن و دسته‌های عريض با جای لیوان، آغاز شد، چیزی که در ساخت مجتمع‌های سینمایی ما ناپديده گرفته شده)، اساس ايدۀ ساخت دراويين‌ها، برپايه راحت‌طلبي مخاطب شکل گرفت که از اساس با تماشای جدی فيلم، متغاير بود اما بزرگی و لث‌بودن اتومبيل‌های آمريکايی، این ايدۀ را عملی می‌کرد. پس از جنگ جهانی دوم و در دوره «بيبی بوم»، دراويين‌ها بسيار گسترده شدند. پس از جنگ با تقسيم جديد بازارهای

جهانی بين کشورهای فاتح (متفقين)، آمريکا بسيار ثروتمند شد، خانواده‌ها پرجمعيت شدند. فقط در سال۱۹۴۹، سه ميليون نفر به جمعيت آمريکا اضافه شد. حضور خانواده‌ها با شش، هفت بچۀ پرسروصدا، تبديل به معضل شد و خانواده‌ها ترجيح دادند که به «دراويان» بروند زيرا ديگر در اتومبيل‌هايشان کسی به آنها گوشزد نمی‌کرد که بچه‌های‌شان را ساکت کنند، همين باعث افت کيفيت مشاهده فيلم‌ها شد، چون عملا دقت و تمرکزی در کار نبود، ديدن فيلم در دراويين فقط نوعی وقت‌گذرانی محسوب می‌شد. دوران «بيبی بوم» تا نیمه دهه ۶۰ ادامه پيدا کرد. اتومبيل‌ها پهن‌تر و پهن‌تر شدند، اما اساسا فيلم‌هایی که به «فيلم‌های تابستاني» معروف بودند در اين سينماها به نمايش درمی‌آمدند؛ کمدي‌موزيکال‌های نه‌چندان جدی و «فيلم‌های ساحلی». از ابتدای دهه ۷۰ به دنبال بحران انرژی و گرانی بنزين، اتومبيل‌ها کوچک شدند تا کم‌مصرف باشند. تماشای فيلم در اتومبيل‌های تنگ دهه ۷۰ در دراويين‌ها، طاقت‌فرسا بود. کم‌کم از اقبال عمومی از دراويين‌ها کاسته شد. به تدریج اين سينماها به محل وقت‌گذرانی جوانانی تبديل شد که در اتومبيل‌هايشان سرشان گندهايشتر به کمدي‌ها که خودشان گرم بود، آن بيرون هم یک فيلمی در حال اکران بود که تماشايش دقت چنداني طلب نمی‌کرد. از نیمه دوم دهه ۷۰، اين سينماها «دو

چرا «سینما–ماشین» راه مناسبی برای فیلم دیدن نیست؟

فيلم با يك بليت» فيلم‌های رده ب، آثاری از «سينمای سياہ‌پوستان» و «کمدي–جنسی»‌ها را نمايش دادند و از ابتدای دهه ۸۰ رو به تعطيلي گذاشتند. در ايران در سال ۱۳۴۹ دراويين سينمای ونک واقع در خيابان ونک با فيلم «روس‌ها دارن ميان» (نورمن جويسون)، افتتاح شد اما واقعا مورد استقبال قرار نگرفت و تعطيل شد و تجربه‌اش در سال‌های اخير تکرار نشد. در دوران تعطيلي فعلي حاکم بر سينماهای دنيا، از دراويين می‌توان به عنوان راهکاری موقتي استفاده کرد اما از آنجا که ما اصلا دراويين سينما نداريم و فعلا در پارکينگ می‌خواهند اکران‌هایی را برگزار کنند، به چند نکته بايد دقت داشت. قبل از هر چيز مسئله کيفيت پخش تصوير و صداست؛ به خصوص صدا. با توجه با اينکه صدای اغلب فيلم‌های کنونی با سيستم «۵/۱» کار شده‌اند، بايد برايش راه‌حلی در نظر داشت. چنانچه مثل قديم یک بلندگو به هر اتومبيل داده شود نتيجه‌اش شنيده‌نشدن بسياری از صداها خواهد بود و چنانچه بنا باشد که از سيستم صوتی اتومبيل‌ها استفاده شود، همه‌چيز منوط خواهد شد به سيستمی که هر اتومبيل در اختيار دارد. بسياری از ماشين‌ها صدا را مونو خواهند شنيد و اين چندان مطلوب به نظر نمی‌رسد. البته تهيه‌کنندگانی که فيلم‌هايشان را در دراويين به نمايش درمی‌آوردن می‌توانند برای اين اکران‌ها یک ميکس صدای مونو را در نظر بگيرند. نکته ديگر اين است که تماشاى فيلم در اتومبيل‌های پرايد، رنو و اين پژوهشای تنگ و بسته‌ای که در کشور ما توليد می‌شوند، واقعا تجربه‌ای نجسب و عذاب‌آور خواهد بود، هرچه بيشتر از اتومبيل‌های بزرگ‌تر استفاده شود، بهتر است. مسئله يعدی اين است که در دراويين، فيلم‌ها را با ماشين‌های شاسی‌بلند تماشا نمی‌کنند. اين اتومبيل‌ها مانع ديد رشنشان اتومبيل‌های ديگر می‌شوند. با توجه به تعداد زياد ماشين‌های شاسی‌بلند در شهرهای کنونی، احتمالا بايد به جایگاه ویژه‌ای برای اين ماشين‌ها فکر کرد و بالاخره تماشاى فيلم در اتومبيل واقعا جای تمرکز و دقتی را که حین مشاهده فيلم در سينما (در حسی در سينمای خانگی) داريم، نمی‌گيرد. به نيتست بيشتر به کمدي‌ها که تعدادشان کم هم نيست برای اکران در دراويين فکر کرد. شنيده‌شدن صدای خنده و هقهقه‌ه از اتومبيل‌های ديگر فضا را گرم می‌کند.

نگاهی به «پیش‌نویس نظام‌نامه تهیه‌کنندگی فیلم»

نظام‌نامه و مقررات زدایی

نسبت به تهیه‌کننده حقوقی است؛ به بیان تکمیلی، بهتر بود تهیه‌کننده همچنان تعریف به شخص حقیقی می‌شد و تولیدکننده تعریف به شخص حقوقی. ۳. در ماده ۶ این نظام‌نامه به ارزیابی متقاضیان و معیارهای این ارزیابی پرداخته شده است. متأسفانه تدوین‌کنندگان با برداشتی اشتباه نسبت به تولیدات تصویری، تهیه‌کنندگی در حوزه فیلم کوتاه، مستند و برنامه ترکیبی را در درجه پایین‌تری از تولید فیلم سینمایی دانسته و حتی در نوآوری جدیدی تولید فیلم داستانی غیرسینمایی را سهل‌تر از فیلم سینمایی دانسته است. چه بسیار برنامه‌های ترکیبی زنده یا حتی تولیدی که تهیه‌کننده آن باید تبحر ویژه‌ای داشته باشد یا اگر معیار تدوین‌کنندگان این نظام‌نامه برآورد تولید این آثار است، تولید یک فیلم مستند حیات‌وحش یا فیلم مستند بحران به‌مراتب گران‌تر از یک فیلم سینمایی انجام شود و نیاز به تخصص‌های ویژه تهیه‌کننده داشته باشد. نگارنده بر این باور است که این درجه‌بندی خلاف حرفه‌ای‌شدن تولیدات تصویری خواهد بود. ۴. در بخش الف ماده ۶ که امتیازبندی تحصیلات را در نظر گرفته هیچ توجهی به ماهیت شغل تهیه‌کنندگی با توجه به تعریف صورت‌گرفته در ماده دو نشده است. ماهیت شغل تهیه‌کنندگی، مدیریت مناسب است و شاید بتوان نزدیک‌ترین رشته تحصیلات آکادمیک در کشور به آن را مدیریت فرهنگی، هنری دانست. تهیه‌کننده با تعریف صورت‌گرفته در ماده ۲ (که البته تعریف مناسبی نیست) باید دارای تخصص مدیریتی و بعد، دانش سینمایی باشد. هنر نگارنده به سرفصل رشته کارشناسی مدیریت فرهنگی و هنری و سرفصل رشته‌های سینمایی در مقطع کارشناسی راهگشاست. ۵. مشخص نیست چرا یک تهیه‌کننده خوب باید شخص سرمایه‌داری باشد. آیا مثلاً

مدیرعامل یک کارخانه خود لزوماً باید سرمایه‌گذار در آن کارخانه یا کارخانه‌های دیگر باشد یا داشتن دانش و آگاهی مدیریت یک کارخانه است که سهام‌داران را ترغیب به انتخاب او به عنوان مدیرعامل کارخانه می‌کند. به نظر می‌رسد نگاه سرمایه‌محور که نه با واقعیات امروز سینمای ایران همخوانی دارد و نه امکان استفاده از نیروهای جوان و مدیر را فراهم می‌کند، اقت این نظام‌نامه است. ۶. یک مدیر دولتی که سال‌ها در بخش دولتی و بدون پاسخ‌گویی درباره صرف سرمایه‌های دولت بوده باید بتواند در بخش خصوصی برای ربال‌به‌ریال سرمایه‌اش پاسخ‌گوی سرمایه‌گذار بوده و باید از بیشترین امتیاز سابقه مدیریت در این بخش برخوردار باشد. آیا این نظام‌نامه مقدمات ایجاد رانت برای مدیران دولتی پس از دوران خدمتشان یا حتی در طول دوران خدمت خود را فراهم نمی‌کند؟

۷. نظام‌نامه مذکور برخلاف آیین‌نامه مترقی تأسیس، شرایط فعالیت و رده‌بندی سازمان‌های تهیه و تولید فیلم مصوب ۱۳۸۳/۳/۲ بیش از آنکه کمیاتی‌محور باشد، شخص‌محور است، حتی با وجود آن‌که در دریافت حمایت‌های دولتی، مؤسسات فیلم‌سازی را در اولویت قرار داده است. به نظر نگارنده برای رونق صنعت تصویر کشور نیاز به تشویق به تأسیس مراکز تولید آثار تصویری به‌منظور ایجاد اشتغال پایدار و کسب منافع مالی بلندمدت از این صنعت هستیم، نه گسترش مجوزهای موردی و کوتاه‌مدت. درواقع نظام‌نامه مذکور تأسیس‌کننده فروشگاه‌های بزرگ نیست بلکه مروج دست‌فروشی خواهد بود. ۸. آنچه در این نظام‌نامه مغفول واقع شده و امروزه در مراجع مختلف مشکلات بزرگی را برای واقع شخصی و حتی دولت ایجاد کرده است، ناآشنایی تهیه‌کنندگان حقیقی و حتی تولیدکنندگان حقوقی فیلم با قوانین مالیاتی (تکلیفی و ارزش افزوده و مالیات بر درآمد) و قوانین تأمین اجتماعی و مالکیت هنری و ادبی است. نگارنده با توجه به تجربیات صنفی سال‌های گذشته تعداد زیادی از فعالان این عرصه را ناآشنا به این امور می‌داند که این ناآشنایی پیامدهای مادی و معنوی زیادی را برای صنعت تولید فیلم ایجاد کرده است. با وجود این، در هیچ‌یک از مفاد این نظام‌نامه آشنایی با این امور شرط نشده است. ۹. فارغ از همه مطالب فوق مطابق با تکلیف بند الف ماده ۹۲ قانون برنامه ششم توسعه، ولت مکلف به کاهش ضوابط و مقررات محدودکننده تولید و نشر آثار فرهنگی و هنری تا پایان سال اول اجرای قانون بوده که با تصویب این نظام‌نامه نه‌تنها این تکلیف قانونی اجرا نشده بلکه برخلاف آن مقررات تازه‌ای وضع شده است. ۱۰. نکته مهم دیگر اینکه آیا دولت می‌تواند در بخش خصوصی دخالت کند و شغل تهیه‌کنندگی را تعریف کند و صلاحیت یا عدم صلاحیت شخص متقاضی را بسنجد؟ آیا این دخالت برخلاف تکلیف قانونی بند چ ماده ۹۲ قانون برنامه ششم توسعه در خصوص وظیفه دولت در استقرار نظام صنفی بخش فرهنگ و هنر نیست؟ در پایان باید به این نکته توجه کرد که چرا تدوین‌کنندگان این نظام‌نامه به جای اصلاح آیین‌نامه تأسیس، شرایط فعالیت و رده‌بندی سازمان‌های تهیه و تولید فیلم مصوب ۱۳۸۳/۳/۲ با تدوین نظام‌نامه جامع فعالیت‌های سمعی و بصری (تکلیف شورای عالی انقلاب فرهنگی) اقدام به تهیه و تدوین نظام‌نامه ضعیف و پراشکال تهیه‌کنندگی کرده‌اند.

✦دانش آموخته حقوق ارتباطات، تهیه‌کننده آثار تصویری

● **گروه هنر:** بیش از هزارو ۳۰۰ نفر از اعضای صنف مختلف زیرمجموعه خانه سینما، در نامهای خطاب به رؤسای صنف، خواستار بهره‌مندی از حقوق بی‌کاری شدند. به گزارش خبرگزاری مهر، اعضای خانه سینما در بیانیه‌ای از راه‌اندازی پوششی برای بهره‌مندی از حقوق بی‌کاری خبر دادند. در این بیانیه آمده است: «بسم‌الله الرحمن الرحیم. رؤسای محترم صنف خانه سینما!با عرض سلام و خسته نباشید: اِنَّ اللهَ سَخَّاهَ قَدْ اَنَارَ سَبِيلَ الْحَقِّ وَ اَوْضَحَ طَرِقهَ. خدای تعالی حق را روشن ساخته و راه‌های آن را آشکار کرد. مراتب سیاست‌گذاری را از تمامی بزرگان، اساتید و پیش‌کسوتانی که در این پوشش ما را همراهی کردند به جا می‌آوریم. خوشحالی‌م حق‌طلبی در شرایط سخت و بحرانی کنونی که بیش از ۷۰ روز بی‌کاری ما اهالی سینما می‌گذرد، باعث همدلی و اتحاد با یکدیگر نیز شده است. خدا را شاکریم بعد از امضای بیش از هزارو ۳۰۰ عضو خانه سینما برای دریافت حقوق بی‌کاری، این پوشش باعث تعهد و یکدلی اعضای خانه شد. سیاست‌گزایم از رؤسای صنف محترم خانه سینما علی‌الخصوص ۱۸صنفی که مسئولانه و مقتدرانه در راستای مطالبه اعضا، نامهای تنظیم و ارائه کردند، پس آن از وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی و رئیس سازمان سینمایی؛ سیاست‌گزایم که این نامه را پاسخگو بودند و امید را به اهالی خانه بازگرداندند، همچنین از هیئت‌مدیره خانه سینما سیاست‌گزایم که جهت تعلق این کمک‌ها بی‌وقفه تلاش کردند. اما قابل‌ذکر است که این روزهای سخت، ویروس کرونا برای همه اهالی سینما برابر است، در شرایط کنونی ما باهم ۷۰ روز بی‌کار در خانه مانده‌ایم. پس خواهشمندیم برای احقاق حق اهالی این خانه لطفا حداقل به ۸۰ درصد اعضای خانه سینما این حقوق تعلق گیرد تا بتواند بخش کوچکی از صدمات اعضا و خانواده شریفشان را جبران کند. برای پیگیری قانونی و احقاق حق طلب‌شده از سوی اعضا خواهشمندیم جهت همراهی دوباره اعضا بدنه با اتحاد و تنظیم نامه جدید برای درخواست حقوق بی‌کاری کرونا برای تمام اعضای صنف کارگری خانه سینما سریعاً اقدام کنید و آگاه باشید که تمام اعضا امروز به اتحاد و همبستگی صنف نیازمندند تا این رخداد مهم و تاریخی رقم بخورد. لازم به ذکر است مطالبه اعضا از صنف‌ها و خانه سینما طبق اساسنامه قانونی و اولویت‌مند است. پیشاپیش از زحمات وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزیر کار، تعاون و رفاه اجتماعی، رئیس سازمان سینمایی، سازمان بیمه تأمین اجتماعی، هیئت‌مدیره خانه سینما و در نهایت رؤسای باغیرت و مسئول صنف خانه سینما قدردان هستیم. جمعی از اعضای خانه سینما و امضاکنندگان».

شاعران پارسی‌زبان در لایو اینستاگرام گردهم آمدند

● **گروه هنر:** اولین شب شعر زنده پارسی‌زبانان با حضور شاعران و مخاطبان توسط انجمن ادبی نیستان برگزار شد.

شب‌شعر آنلاین در فضای مجازی با حضور شاعران و مخاطبان شعر و ادب به میزبانی انجمن ادبی نیستان در صفحه اینستاگرام هیلا صدیقی برگزار شد. انجمن ادبی، فرهنگی نیستان که در سال ۸۱ توسط صدیقی تأسیس شد و سال‌ها میزبان بزرگان و جوانان ادب، فرهنگ و هنر ایران‌زمین مانند الهی‌قمشه‌ای، هوشنگ مرادی‌کرمانی، ژولیده نیشابوری، افشین بدلالهی، آناهیتا ترکمان و حامد عسگری بود؛ پس از ۱۱ سال تصمیم گرفت تا جلسات شب شعر خود را به‌صورت دو هفته یک‌بار در فضای لایو اینستاگرام برگزار کند. صدیقی درباره علت این تصمیم گفت: «جهانی که کرونا ایجاد کرد باعث شد به این فکر بيفتم که جمع‌های دوستانه، مفید و هدفمند می‌توانند در فضای مجازی ایجاد شوند و نیستای می‌تواند بستری برای ارتباط دوسویه شاعران پیش‌کسوت و شاعران جوان و گمنام باشد». او افزود: «ما در انجمن ادبی نیستان از همه شاعران و علاقه‌مندان فارسی‌زبان در سراسر دنیا دعوت می‌کنیم تا با ارسال اشعار خود به آدرس تلگرام @NeyestanNGO یا آدرس ایمیل neyestan.ngo@gmail.com برای حضور در برنامه‌های آتی این انجمن ثبت‌نام کنند. شب گذشته شاعرانی مانند سیدرضا محمدی شاعر و نویسنده اهل افغانستان و رئیس سابق کانون نویسندگان افغانستان، آناهیتا ترکمان شاعر و مترجم زبان، فردوس اعظم شاعر و نویسنده اهل تاجیکستان، مزدک موسوی شاعر و فروش قهرمانلو مدبغ سه‌تار الکترونیک، خواننده و نوازنده نیش‌بند در لایو حضور داشتند.